

РЕШЕНИЕ

№ 5900

гр. София, 19.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 11.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6071** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от Е. И. Б. и А. И. И., и двете от [населено място], чрез адв. Н. А. от САК, срещу отказ за издаване на удостоверение за наследници изх. № РИС21-ГР94-934/1/ от 28.05.2021г., издадено от Секретар на район „Искър“ СО.

С жалбата се иска отмяна на оспорения отказ. Сочат, че И. Й. У., техен баща, е починал на 02.05.2021г. Същият е [дата на раждане] в Гърция, гражданин на Гърция. Същият е бил с постоянно пребиваване на територията на Република България от 1945 година като лице без гражданство. От 2011г. лицето е придобило гръцко гражданство, но е продължил да живее постоянно на територията на Република България като гражданин на ЕС. Постоянният му адрес е в [населено място],[жк], [жилищен адрес] в жилище, придобито по време на брака му с майката на заявителките. Притежавал е лична карта на постоянно пребиваващ на територията на Република България, издадена на 02.11.2011г. и валидна до 02.11.2021г. В режим на СИО лицето е било собственик на недвижим имот на територията на [населено място] и е получавал пенсия за ОСВ в България.

На 28.05.2021г. лицата подават искане до СО район Искър за издаване на удостоверение за наследници на баща си, към което прилагат извлечение от смъртния акт и копие от личната карта.

Получен е отговор под формата на писмо на 02.06.2021г., в който се сочи, че удостоверението не може да бъде издадено, тъй като лицето е гражданин на ЕС. Не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се оспори.

Считат посочените в писмото мотиви за незаконосъобразни, тъй като същите сочат, че лицето не отговаря на условията за вписване в регистъра на населението по чл. 10, ал.2 от Наредба № РД-02-20-6/23.04.2012г. Сочат, че баща им, като постоянно пребиваващ на територията на Република България, както и гражданин на държава – членка на ЕС, е вписан в регистрите на населението, поради което следва да бъде издадено удостоверение за наследници на лицето.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателките се представляват от адв. А., която поддържа жалбата и претендира направените по делото разноски. Депозира подробни писмени бележки.

Ответникът Секретар на район Искър се представлява от юрк С., който оспорва жалбата. Намира жалбата за недопустима, респ. за неоснователна, като се позовава на Регламент 650/2012г. на ЕС, който регламентира издаване на удостоверения за граждани на ЕС. Прави възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение и претендира юлисконсултско възнаграждение.

Съдът, на база данните по делото, въз основа на становищата на страните и на закона, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена от лица с правен интерес да получат съответната административна услуга и в срок при условията на чл. 140, ал.1 от ЗУТ.

Жалбата се явява и основателна, при съобразяване на следното:

Актът е издаден от компетентен орган при условията на делегиране на правомощия, предвид приложената Заповед № РИС20-РД15-1544/09.10.2020г. на Кмета на район Искър СО, с която оправомощава Секретаря на район „Искър“ СО да издава актове, вкл. от типа на оспорения.

Актът не е в съответна форма, доколкото не съдържа надлежни мотиви и диспозитив, но последното не е самостоятелно основание за отмяната му. Налице е ясно формирана воля за отказ за издаване на искания акт, като са посочени бланкетно и мотиви за това, а именно – че лицето не е вписано в регистрите на населението по смисъла на Наредбата – за издаване на удостоверение въз основа на регистрите на населението, тъй като е гражданин на ЕС.

Съдът не споделя така изложените мотиви от органа.

Съгласно чл. 1, ал. 3 ЗГР "гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му, в качеството на носител на субективни права като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. ", като за физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон /чл. 2, ал. 1 ЗГР/. При това получаването на информация за едно физическо лице, включително и за неговите наследници, се извършва въз основа на Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), представляваща национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях /чл. 100 ЗГР/. Функциите на ЕСГРАОН са: 1. създаване и поддържане на регистри на актове за гражданско състояние; 2. създаване и поддържане на Национален електронен регистър на актове за гражданско състояние; 3. създаване и поддържане на регистър на населението в електронен вид и който формира Национална база данни "Население" /чл. 22, ал. 1 ЗГР/; 4. еталонодържател за уникалния административен идентификатор на физическите лица

- ЕГН, и създаване и поддържане на регистъра на единните граждански номера; 5. създаване и поддържане на националния класификатор на настоящите и постоянните адреси в Република България; 6. осигуряване на информационно и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт /чл. 101 ЗГР/.

По смисъла на чл. 9 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. "за удостоверяване на наследниците по закон на починало лице се издава "Удостоверение за наследници по образец", което се осъществява от длъжностното лице по гражданското състояние в общината или района. Производството по издаването на удостоверения за наследници стартира по заявление на наследниците на лицата, за които се отнася, както и на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия или когато същите са изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно от лицата по чл. 5, ал. 1 Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. В този смисъл заявлението за издаване на удостоверение за наследници е входирано от наследниците на починалия – от дъщерите му, което се установява от приложените доказателства – заявление л. л.27 по делото, препис-извлечение от акт за смърт /л. 7/, удостоверение за сключен граждански брак на /л. 8/, удостоверение за идентичност на имена /л.11/ и удостоверения за раждане /л. 9 и л.10/ по делото, удостоверение за статут на постоянно пребиваващ / л. 12/ и нотариален акт за собственост.

Данните от ЕСГРАОН се предоставят на българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси /чл. 106, ал. 1, т. 1 ЗГР/, като отказът за предоставянето им подлежи на обжалване по реда и условията на АПК /чл. 107 ЗГР/.

Удостоверението за наследници се издава въз основа на данните, съдържащи се в Национална база данни "Население" и Локална база данни "Население" /част от регистъра на населението по чл. 22, ал. 4 ЗГР/, както и на данни от регистрите на актовете за гражданско състояние /чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. /. В регистрите на актовете за гражданско състояние се вписват събитията по чл. 1, ал. 2 /раждане, брак и смърт/ за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, а в регистъра на населението се вписват: 1. всички български граждани; 2. чужденците, които са: а)получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България; б) получили статут на бежанец или хуманитарен статут или на които е предоставено убежище в Република България /чл. 3, ал. 1-2 ЗГР/.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г.,

"удостоверение за наследници се издава само за лица, които към датата на смъртта си са подлежали на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт". За да бъде издадено удостоверение за наследници в конкретния случай, следва да се установи, че лицето е подлежало на вписване в регистъра на населението и за същото има съставен акт за смърт. Безспорни са обстоятелствата, че за същото това лице е налице акт за смърт, видно от представения препис-извлечение от 02.05.2021 г. /л. 7 от делото/, издаден от служба по гражданско състояние район "Искър со ", т. е. тази предпоставка е налице и по отношение на нея няма основание за отказ. В случая административният орган е отказал издаване на удостоверение за наследници , тъй

същия не бил български гражданин и не подлежал на вписване в регистъра на населението.

Последният извод на органа не съответства на действителното положение. Както бе посочено по-горе, в регистъра на населението се вписват чужденци, които са получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България /чл. 3, ал. 2, т. 1, б. "а" ЗГР/, което се установява безспорно за лицето, за което е поискано удостоверение. Същият е гръцки гражданин, т.е. на държава-член на ЕС и е със статут на постоянно пребиваващ на територията на Република България. Съобразно чл. 59, ал. 4, т. 2 от ЗБЛД, на гражданите на ЕС, се издава удостоверение за постоянно пребиваване - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност 10 години / в случая до 02.11.2021 г., т.е. действащ към момента на смъртта, а така и на подаването на заявлението. Установява се също, че лицето е имал и настоящ, и постоянен адрес в [населено място],[жк], т.е. територията на район Искър СО, която администрация е териториално компетентна.

Следва да се уточни, че вписването на физическо лице по чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗГР в регистъра на населението се изразява в създаване на електронен личен регистрационен картон /чл. 23 във връзка с чл. 26, ал. 3 ЗГР/ въз основа на един от следните документи: 1. разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване, придружено с документи за гражданско състояние, заявление за постоянен адрес и адресна карта за настоящ адрес в тази община; 2. решение за предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут, заявление за постоянен адрес и адресна карта за настоящ адрес в тази община; 3. указ на президента на Република България за предоставено убежище; 4. акт за раждане на дете, родено на територията на страната, от родители със статут на бежанец или хуманитарен статут.

В конкретния случай е представено удостоверение за постоянно пребиваване с период на валидност от 02.11.2021 г. От същото са видни и постоянният, и настоящ адрес на лицето, достатъчни да формират извод за задължение за администрацията за вписването на У. регистъра на населението.

На изследване подлежи и разпоредбата на чл. 627е, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 64 от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година, съгласно която "когато българският съд е международно компетентен съгласно чл. 4, 7, 10 и 11 от Регламент (ЕС) № 650/2012, заявлението за издаване на европейско удостоверение за наследство се подава пред районния съд по последния постоянен адрес на починалия, ако такъв липсва - по последния му адрес в страната, а при липса на адрес в страната - пред Софийския районен съд".

Административният орган е приел, че конкретният случай обхваща издаването на европейско удостоверение за наследство, каквото всъщност не е искането на заявителя. Мотиви в тази посока не са изложени, като формално е посочено, че се касае за лице, което не е български гражданин, и поради това не се обслужва от общинските администрации по смисъла на ЗГР. Следва да се посочи въпреки това, че с въвеждането на Регламент (ЕС) № 650/2012, в сила от 17 август 2015 г., се създава европейско удостоверение за наследство, което се издава с цел да бъде използвано в друга държава членка и има правните последици, изброени в член 69 от Регламент (ЕС) № 650/2012. Удостоверението е предназначено да се използва от наследници, заветници с преки права върху наследството и изпълнители на завещания или управители на наследствено имущество, на които се налага в друга държава членка съответно да докажат правното си положение или да упражнят правата си на

наследници или заветници и/или правомощията си на изпълнители на завещания или управители на наследствено имущество /чл. 63, § 1 Регламент (ЕС) № 650/2012/.

В случая се цели доказване правата на наследник на територията на Република България, а в този смисъл не е необходимо и издаването на европейско удостоверение за наследници.

Съгласно чл. 62, § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) № 650/2012, използването на удостоверението не е задължително, поради което то не заменя вътрешните документи, използвани за сходни цели в държавите членки. Европейският законодател е бил изричен при това в чл. 62, § 3 Регламент (ЕС) № 650/2012 – "същевременно, след като бъде издадено за ползване в друга държава членка, удостоверението поражда правните последици, изброени в член 69, и в държавата членка, чиито органи са го издали в съответствие с настоящата глава". Обуславя се извод, че европейското удостоверение за наследници не подлежи на задължително издаване в съответната държава-членка, когато целените с него последици, ще настъпят на нейната територия.

Неправилно и в противоречие с материалния закон, при липсата на корелация между регламент, закон и подзаконов нормативен акт, административният орган е отказал издаването на удостоверение за наследници, като не е изследвал дали в регистрите на населението и на актовете за гражданско състояние се съдържат всички необходими данни за издаването му по смисъла на чл. 10, ал. 2 и чл. 11, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г.

С оглед гореизложеното, настоящият състав намира, че постановеният отказ е издаден при съществено нарушение изискванията на чл. 35 от АПК, подходил е формално и е издал своя акт както в противоречие с материалния закон, така и при допуснати съществени процесуални нарушения.

С оглед на това отказът следва да бъде отменен и преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

Органът следва да се произнесе, като приеме, че въвеждането на европейско удостоверение за наследство по смисъла на Регламент ЕС/650/2012 и удостоверение за наследници по смисъла на ЗГР, респ. Наредбата, не са взаимозаменяеми, още по-малко наличието на право да се снабдиш с европейско такова да дерогира упражняването на правото на територията на Република България при действащи в тази насока норми, разписани в Закона и Наредбата.

С оглед изхода от спора, в полза на жалбоподателките следва да бъдат присъдени направените и претендирани разноски в размер на 520 / петстотин и двадесет/ лева, представлява заплатен един адвокатски хонорар, договорен към минимума, предвиден в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и заплатените държавни такси от 10 лева от жалбоподател. Именно поради това, възражението за прекомерност няма как да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.2, чл. 173, ал.1 и чл.

143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от Е. И. Б. и А. И. И. Отказ за издаване на удостоверение за наследници изх. № РИС21-ГР94-934/1/ от 28.05.2021г., издадено от Секретар на район „Искър“ СО.

ВРЪЩА преписката на органа за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение и издаване на исканото удостоверение в 7-модневен срок от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА Столична община район Искър да заплати в полза на жалбоподателките солидарно сумата от 520 / петстотин и двадесет/ лева, съобразно с мотивите.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в седмодневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: